

selskaber, der har benyttet DNA-test. Jeg tror, det vil være de færreste, der vil gøre det fremover, og hvis man vil gøre det, vil det kun være nogle ganske få sager, hvor der f.eks. er tale om en meget, meget høj forsikringssum.

Uanset om der skulle være et enkelt selskab eller to, som vælger at benytte DNA-test, vil der til stadighed være forsikringsselskaber, som ikke kræver at få stillet en DNA-test til rådighed for at kunne se, hvordan vedkommende har det, og hvordan vedkommende vil få det. Derfor vil der til evig tid være mulighed for, at man kan vælge et andet forsikringsselskab, og derfor skal vi i Folketinget naturligvis lade være med at lave skrappe regler for, hvad forsikringsselskaberne må, og hvad de ikke må.

Det er jo ikke sådan – heldigvis da – at man som borger i dette land har krav på at tegne en forsikring i et bestemt forsikringsselskab. Det er jo ikke sådan, at man som borger kan gå til Danica eller Baltica eller Hafnia eller et andet selskab og sige: Jeg har krav på at tegne en forsikring. Heldigvis kan man ikke det. Forsikringsselskaberne er private virksomheder, og det er et tilbud om, at man kan tegne forsikring, hvis man vil, og det kan man gøre, hvis man vil indgå på de præmisser, som der nu engang er for den pågældende forsikring. Og hvis man er utilfreds med de betingelser, ja, så kan man, som jeg nævnte det før, blot vælge et andet selskab.

Hr. Bjørn Elmquist nævnte også i sin ordførertale, at det jo er ganske svært, og nævnte en række eksempler på, hvor svært det kan være at sætte grænsen for, hvor meget der må indgå i vurderingen, når man skal tegne en forsikring. Jeg synes netop, at hr. Elmquists meget illustrative forklaring på, hvor svært det kan være at sætte grænsen, med al tydelighed opfordrer Folketinget til at lade være med at sætte en grænse. Selvfølgelig skal Folketinget ikke sætte den grænse; dette er et anliggende mellem forsikringsselskabet og den, der ønsker at tegne en forsikring, og ikke noget, som Folketinget skal blande sig i.

Fremskridtspartiet var også imod det forbud, som regeringen stillede forslag om, nemlig forbudet mod brug af DNA-test ved ansættelser. Det forslag var Fremskridtspartiet imod, og Fremskridtspartiet er også imod det fremsatte lovforslag.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten kan støtte det fremsatte forslag, fordi vi med det ønsker at beskytte den person-

lige integritet. Ingen skal direkte eller indirekte tvinges eller presses eller lokkes imod egen vilje til at få foretaget en undersøgelse af arvemassen.

Vi støtter forslaget, fordi vi ønsker at stoppe den tiltagende tendens til, at forsikringer så vidt muligt forbeholdes personer, der ikke har brug for eller med stor sandsynlighed ikke har brug for den pågældende forsikring. Det er en utålelig udvikling, som jeg vil vende tilbage til til sidst.

I modsætning til hr. Oxdam vil jeg sige, at vi er meget tilfredse med, at man denne gang er på forkant med udviklingen og stopper noget, før det er sket. Det må sådan set siges at være almindelig god visdom, at kan man se, at der er en fare på vej, så forhindrer man ulykken i stedet for at afvente den.

Vi ved også, at hvis vi tager det modsatte synspunkt, hvis vi venter, til det er sket, så ved vi med stor sikkerhed, at hr. Oxdam og hele højresiden her i Folketingssalen vil komme med den sædvanlige klagesang: Nu er metoden jo indført både her og i udlandet; vi må ikke stille danske forsikringsselskaber dårligere end forsikringsselskaber i andre lande, og man kan jo ikke sådan skrue tiden tilbage; det er jo sket, og verden udvikler sig osv., osv. Man vil på den måde også til den tid afvise, at vi stopper den trafik, som dette forslag vil være på forkant med.

Hvorfor kan jeg sige så entydigt og klart, hvad hr. Oxdam & co. vil sige til den tid? Det er jo på kanten af at være frækt. Jamen det er jo selvfølgelig, fordi anden del af de indlæg, vi indtil videre har hørt fra højresiden, gik ud på, at man reelt var imod lovforslaget i bund og grund, og det er jo argumentet, at hvis der foreligger en gentest, skal forsikringsselskabet have ret til at se den.

Det, som hr. Kjeld Rahbæk Møller før så udmærket var inde på, at hvis man har en attest og kan vise den frem, så får man bedre forsikringsvilkår, kan i virkeligheden blive værre endnu end det billede, som hr. Kjeld Rahbæk Møller tegnede før. Vi kan jo få forsikringsselskaber, der er forbeholdt mennesker med en ren attest. Det vil sige, at vi får forsikringsselskaber, som på den måde har sikret sig med lavere erstatningsudbetalinger og på den måde kan sikre sig en større forrentning af deres formue og enten tilbyde billigere – væsentlig billigere – forsikringer eller tilbyde mennesker i denne særlige AA-klasse, at man kan få en højere pension.